

Z. Br.

Adam Naruszewicz jako pisarz prawniczy

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 11/1-2, 143

1966

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.



Drugi artykuł H. Barycza, *Michał Wiszniewski — niedoszły bibliotekarz*, przedstawia rozdzwigi między światem profesorskim Krakowa a Michałem Wiszniewskim, w latach 1831—1846 profesorem literatury polskiej tamtejszego uniwersytetu, uczonym należącem — jak pisze H. Barycz — do czołowych, ale jednocześnie całkowicie zapoznanych postaci w galerii profesorów Uniwersytetu Jagiellońskiego XIX w. Po ustąpieniu z profesury Wiszniewski zajął się, z wielkim powodzeniem, interesami finansowymi i handlowymi w Genui. W 1855 r. zaofiarował jednak T. Działyńskiemu usługi na skromnym stanowisku bibliotekarza w Kórniku.

J. Berger-Mayenowa omawia nieznaną zarządzenie rektorskie H. Kołłątaja z 19 VII 1783 w sprawie egzaminów dla kandydatów do stanu nauczycielskiego. W artykule przedrukowano tekst tego zarządzenia, podana jest nadto jego fotograficzna reprodukcja. Ten nieznaną Estreicherowi druk stanowi obecnie własność Biblioteki Śląskiej w Katowicach.

R. Ergetowski i A. Skura dali artykuł o spuściźnie epistolarnej J. S. Bandtkiego. Naukowe zainteresowania Bandtkiego, obejmujące historię, język polski i historię książki, określały krąg jego korespondentów i charakter jego listów. Autorzy piszą, że „są to listy uczone, pełne ocen osób i dzieł współczesnych, ocen przeznaczonych czasem do wyłącznej wiadomości adresata” (s. 128).

W dziale *Materiały* H. Hleb-Koszańska wydała 8 listów Aleksandra Bohatkiewicza, wykładającego bibliografię na Uniwersytecie Wileńskim, do J. Lelewela; listy te pochodzą z lat 1825—1829.

Z. Br.

ADAM NARUSZEWICZ JAKO PISARZ PRAWNICZY

R. Łyczywek w artykule *Książd biskup jako prawnik i sprawozdawca sądowy* (nr 26/1965 „Prawa i Życie”) przedstawił dwie prawnicze prace twórcy nowoczesnej polskiej historiografii, A. Naruszewicza. Prace te wydane zostały, anonimowo, w 1785 r.

Z. Br.

NIEZNANY RĘKOPIS HISTORYKA WROCŁAWSKIEGO

W nrze 2/1965 „Śląskiego Kwartalnika Historycznego Sobótka” R. Egetowski napisał artykuł *Nieznany rękopis Augusta Mosbacha pt. „Zarys dziejów polskich po roku 1831”*. Wraz ze studium *O dziejopisarstwie polskim XIX wieku należy Zarys dziejów* do ostatnich prac Mosbacha. Rękopis jej autor ukończył w październiku 1879 r. R. Egetowski pisze, że *Zarys dziejów* w porównaniu z innymi pracami Mosbacha jest rozprawą powierzchowną, tendencyjną, pozbawioną precyzji innych studiów historycznych tego wrocławskiego badacza, nie przynosi też rewelacji materiałowych, które by wzbogaciły dotychczasową wiedzę o historii Polski XIX w., z drugiej strony praca „stanowi [...] znakomity dokument epoki kreślony ręką ugodowca-legalisty”.

Z. Br.

MIEDZY STRASBOURGIEM A ZAMOŚCIEM

Atrakcyjną publikację zamieściło w nrze 1—2/1964 „Archiwum Historii Medycyny”; autor, Jean E. Neveux, zatytułował ją *Między Strasbourgiem a Zamościem. Zagadkowy lekarz Kacper Maliński i jego dzieło z roku 1575 „Iatrotheologonomi-*